

HỒ CHÍ MINH – CÁI TÊN GÂY TAI HỌA

Dẫn nhập: Những ngày cuối tháng Tám năm 2022, ông Nguyễn Tường Tuấn, người có trang báo điện tử “*Viết Cho Tuổi Ba Mươi*” được bình luận gia Vũ Linh, người chủ trương “*Diễn Đàn Trái Chiều*” thông báo là “ông ba mươi Nguyễn Tường Tuấn” có hợp tác với đài SBTN mà nhiều người gọi là “đài Sinh Bắc Từ Nam” vì lập trường thiên Cộng của ông chủ đài là nhạc sĩ Trúc Hồ. Ngay lập tức “ông ba mươi” Nguyễn Tường Tuấn bị vạ miệng vì công khai tuyên bố trên youtube: “nhờ Bác Hồ mà vợ chồng ông ta được qua Mỹ và có đời sống như bây giờ” (sic!).

Còn nhớ cách đây mấy năm, bọn tay sai VC lại thò vòi qua Canada tổ chức triển lãm tranh của Hồ Chí Minh. Thế là mấy chục hội đoàn khắp nơi lên tiếng phản đối cuộc triển lãm. Có thân hữu nêu thắc mắc vì sao Văn Bút Vùng Québec với Chủ Tịch là nhà văn Trang Châu cũng đứng tên trong danh sách các hội đoàn phản đối mà lại không thấy có tên Văn Bút Việt Nam Hải Ngoại. Xin gửi lời thắc mắc này đến VH Cung Lan, Tân Chủ Tịch VBVNHN vì nghe nói thằng thợ cãi vô lại Dương Thành Lợi đã bỏ chạy sau khi ra lệnh cho “trưởng Ban Bầu Cử Robot” Đặng Nguyên tuyên bố liên danh Ánh Dương đắc cử?

Hồ Chí Minh đúng là cái tên gây tai họa.

Nghe nói ở Nam California cũng có anh Phó Chủ Tịch của đảng Dân chủ cũng bị đồng bọn đòi đuổi khỏi đảng vì đã đăng bài ca tụng HCM trên facebook. Cả chục năm trước, Lão Móc cũng bị nạn vì hồi ký “Tự Thú của một tù binh”.

Xem ra virus HCM vẫn chưa có thuốc chữa dù đã cháy rụi từ hơn bảy chục năm. Cho đến nay thì quả thật Hồ Chí Minh chỉ là một huyền thoại, theo các phần mà tôi sẽ trình bày sau đây:

– **Tên:** Không đúng, theo văn bản cho biết thì ông Hồ Chí Minh (HCM) ra đời và lớn lên là họ Nguyễn, ở làng Kim Liên, Nam Đàn, Nghệ An. Vậy nhưng, nhiều tài liệu lịch sử lại phát hiện rằng ông là người họ Hồ ở Quỳnh Lưu, Nghệ An. Điều này Đảng cố giấu, thì họ hàng nhà ông lấy làm hãnh diện lại khoe ra và đập đổ công lao giấu giếm của Đảng.

– **Tuổi:** Không đúng, theo văn bản của Đảng và Nhà Nước, ông HCM sinh ngày 19/5/1890. Thế nhưng nhiều tài liệu chứng minh rằng ngày sinh này hoàn toàn không đúng, năm sinh càng không. Một lá đơn ông xin vào học Trường Thuộc địa của Pháp – một ngôi trường đã sản sinh ra rất nhiều những tay sai bậc thầy cho thực dân Pháp – thì ông tự xác định ông sinh năm 1892.

– **Gia đình, dòng họ:** Không đúng, theo những gì Đảng và Nhà Nước tuyên truyền, thì ông HCM quê ở làng Kim Liên, Nam Đàn. Thế nhưng nhiều tư liệu chứng minh rất rõ ràng ông lại có họ Hồ ở Quỳnh Lưu, Nghệ An. Chính vì thế, chưa [có] báo Đảng và Nhà Nước dám nói đến ông nội HCM là ai. Nhiều nhà nghiên cứu đã chỉ ra rằng, mẹ ông Nguyễn Sinh Sắc đã mang thai từ một ông đồ nho ở Quỳnh Lưu, và ông nội Nguyễn Sinh Nhậm ở Kim Liên, chỉ là người tô son, trát phấn lên bào thai ông Nguyễn Sinh Sắc khi bà được gả làm thiếp cho ông nông dân này mà thôi. Điều này được chứng minh bằng việc gần đây, có 1 video được đưa lên mạng về việc con cháu của vợ hai ông Nguyễn Sinh Sắc về Quỳnh Lưu nhận họ hàng. Vậy thì những điều ghi vào lý lịch ông HCM đâu có phải như Đảng đã nói, đây là sự mập mờ tiếp theo.

– **Sự nghiệp:** Theo Đảng vẽ ra, thì ông HCM “đã ra đi tìm đường cứu nước”. Thế nhưng, lá đơn xin học Trường Thuộc địa Pháp, hoàn cảnh ông khi ra đi làm bồi bếp trên tàu sang Pháp lại cho thấy ông ra đi vì hoàn cảnh gia đình quá túng quẫn. Nếu không hoàn cảnh cha nát rượu và bị án, mẹ chết và anh em tứ tán, thì “con đường đi tìm đường cứu nước” của ông Hồ sẽ đến đâu? Chưa nói là thực tế, cái cứu nước đó thực chất là đưa Việt Nam trở thành mắt xích trong phong trào Cộng sản quốc tế. Thậm chí, Đảng còn nói rằng ông HCM là danh nhân văn hóa thế giới được UNESCO công nhận, nhưng thực tế điều này chỉ là sự dựng chuyện, bịa đặt mà không có thực.

– **Vợ con:** Cũng theo những tài liệu Đảng tuyên truyền, thì ông HCM không vợ, không con, không có gia đình... để chuyên tâm lo việc nước. Vậy nhưng, nhiều tài liệu, những nhân chứng sống đã chỉ rõ không những có vợ và thậm chí có nhiều vợ. Những lời chứng minh của những người từng cùng sống, cùng làm việc và cả những nhà nghiên cứu lịch sử đã khẳng định điều này. Việc ông có vợ cũng là điều bình thường nhưng dưới cái nhìn và nhất là để dựng lên “huyền thoại” Đảng ta đã có công bóp méo và giấu nhẹm. Vậy đâu phải là sự thật.

– **Ngày chết:** Không đúng ngày ông HCM chết, Đảng và Nhà Nước công bố ngày ông chết, ngày đẻ con cháu ông cũng giỗ ông là ngày 3/3/1969. Vậy rồi mấy chục năm sau Đảng mới công bố ngày 2/9.

– **Di chúc:** Cũng khi ông HCM chết, Đảng cho công bố cái gọi là di chúc theo ý Đảng, đến lúc nào đó thấy không có lợi, Đảng mới công bố là di chúc “dòm” và công bố bản di chúc khác – “chưa hẳn đã là di chúc thật.” (Trích bài Hà Minh Tâm, Nữ Vương Công Lý)

– **Tư tưởng:** Sau khi hệ thống Cộng sản thế giới sụp đổ CSVN đưa ra cái gọi là “tư tưởng Hồ Chí Minh”; nhưng trong thực tế không có cái gọi là “tư tưởng HCM”.

Theo lý thuyết gia Marxist Nguyễn Văn Trấn, nguyên Tư lệnh kiêm Chính ủy Chi khu IX trong kháng chiến chống Pháp, nguyên Phó bí thư Xứ ủy Nam kỳ, người cùng thời với Trần Văn Giàu. Ông này đã viết trong cuốn “*Viết cho Mẹ và Quốc Hội*” về chuyện “*tư tưởng HCM*” như sau:

“Trong tư cách Tổ trưởng Đại biểu Đảng CSVN năm 1951”, lúc ấy vừa tái công khai dưới cái tên Đảng Lao động VN, ông đã gặp ông HCM.

“Tôi báo cáo tình hình, anh em trong tổ nói bộ hết duyên rồi sao mà lấy tư tưởng Mao Trạch Đông làm kim chỉ đạo cho Đảng ta. Nhưng anh em giao là nói trong tổ cho nhau nghe thôi chớ không phát biểu ở hội trường. Và đã lỡ miệng nói ở đây một điều như vậy, trong quan hệ quốc tế này thì ngậm miệng đừng nói là hơn”. HCM nhắm hí mắt như Stalin khi gặp vấn đề khó nghĩ, vì tìm chữ. Tôi thưa tiếp: “Có đồng chí nói hay là ta viết ‘tư tưởng Mao Trạch Đông và tư tưởng Hồ Chí Minh’ có phải hay không!”

Câu nói của tôi làm cho mắt ông già rạng lên theo lời đáp cấp kỳ: “Không, tôi không có tư tưởng gì khác ngoài tư tưởng chủ nghĩa Mác–Lên–in. Tôi chỉ có phương pháp để giải quyết thỏa đáng từng vấn đề của ta. Như tôi thường nói ‘lạt mềm buộc chặt’ đó là phương pháp cột cái gì đó của tôi. Mà cho đến như vậy thì cũng có sự chỉ biểu của phương pháp biện chứng! Chớ còn tư tưởng là quan niệm về vũ trụ, về thế giới xã hội con người thì tôi là học trò của Mác, Anghen, Lenin, chớ làm gì tôi có tư tưởng ngoài triết học Mác”.

Ai đã từng đọc qua “Hồ Chí Minh toàn tập” chắc đều nhận thấy rằng đây chỉ là một tập hợp hồ lớn tất cả những bài nói, bài viết của HCM; mà trình độ nhiều bài đã làm cho nhiều người đọc phải ngượng đỏ mặt.

Một ví dụ nhỏ: khi có học viên trong lớp nghiên cứu chính trị dành cho các trí thức CS hỏi HCM: “Dân chủ tập trung là gì?” Hồ trả lời: “Như các cô, các chú có đồ đạc tài sản gì đó thì các cô chú là chủ, đó là dân chủ. Các cô chú không biết giữ, tôi giữ dùm cho. Tôi tập trung bỏ vào rương. Tôi khóa lại, bỏ chìa khóa vào túi tôi đây. Đó là dân chủ tập trung!” (Nguyễn Văn Trấn, sđd).

– Sự nghiệp văn chương: Hai cuốn sách “Vừa đi đường vừa kể chuyện” ký T. Lan và quyển viết về “Đời hoạt động của ‘Bác’ Hồ” ký tên Trần Dân Tiên cho thấy HCM là một tay đạo văn có “lai-sân”.

Về thơ thì chỉ là thi ca hò vè và rất nặng mùi như các bài thơ:

“Hòn đá to, hòn đá nặng
Một người vác không đặng
Hòn đá to, hòn đá nặng
Hai người vác, vác phải đặng”

“Chị em phụ nữ ta ơi
Thì đua yêu nước ta thời tiến lên”.

“Đau khổ chi bằng mắt tự do

*Đến khi buồn ỉa cũng không cho
Cửa tù rộng mở không đau bụng
Đau bụng thì không mở cửa tù.”*

Đó là chưa kể “*chuyện Bác Hồ thuồng*” tập thơ “*Ngục Trung Nhật Ký*” của một bạn đồng tù và “*đỡ nhẹ*” “*Bản án chế độ thực dân Pháp*” của ai đó.

Qua phần trình bày trên, mọi người đã thấy rõ HCM chỉ là huyền thoại do chính ông ta và Đảng CSVN tô son, trát phấn, và đến nay đã bắt đầu rệu rã. Nhưng, cho đến nay, vẫn có người ra sức tô son, trát phấn cho cái huyền thoại đó là nhà văn Dương Thu Hương.

Trong một bài phỏng vấn mới đây bà cho biết: “*Khi đội quân chiến thắng vào Sài Gòn năm 1975, trong khi tất cả mọi người trong đội quân chúng tôi đều hớn hở cười thì tôi lại khóc. Vì tôi thấy tuổi thanh xuân của tôi đã hy sinh một cách lãng phí*”.

Nhà văn Dương Thu Hương là một người có tài. Dám viết về những chuyện cảm kị đối với đảng CSVN; nhưng bao giờ bà cũng húy kỵ đối với “*thần tượng Hồ Chí Minh*”.

Có những điều bà rất cường điệu và sai lầm như khi viết về chuyện lính thám báo miền Nam hiếp dâm các thanh nữ xung phong, sau đó, cắt vú và xẻo cửa mình các chị em này vút tung toé (sic!). Dù sao, theo tôi, bà nhà văn miền Bắc Dương Thu Hương không đáng trách bằng ông nhà văn miền Nam là ông Nguyễn Mộng Giác, đã chết, đã viết trong truyện của mình là lính Nhảy Dù QLVNCH đã cắt lỗ tai VC và xỏ râu để đeo (sic!). Một nhà văn miền Nam, sống nhờ cơm gạo miền Nam, hít thở không khí tự do, dân chủ miền Nam do sự hy sinh xương máu của những người lính miền Nam lại nở lòng viết những điều bịa đặt khốn nạn và in vào sách như thế không biết lương tâm của ông ta để ở đâu?

Chuyện lạ là không thấy những ông, bà nhà văn “*uy thế văn nghệ đầy mình*” nào ở hải ngoại lên tiếng. Ngay cả các “*nhà phê bình*” Nguyễn Hưng Quốc, Thụy Khuê! Nhà văn Dương Thu Hương là một người “*chửi*” rất hay và rất hay chửi! Xin mời nghe bà ta chửi:

“*Triều đình CS là triều đình duy nhất cho tới nay, dạy con gái, con dâu vu khống cha hiếp dâm, dạy con trai chỉ vào mặt bố ‘đả đảo thằng bóc lột’, dạy láng giềng tố cáo, điêu chác, đâm chém, dầy xéo mồm mả của nhau... Khi con người đã đủ can đảm vu khống, nhục mạ ngay cả bố mẹ mình thì họ thừa sự nhẫn tâm để làm những điều ác gấp ngàn lần thế đối với tha nhân...*”

Cả những người còn đang bảo vệ Đảng CS cũng phải lên tiếng chửi rửa nhà cầm quyền là kẻ đểu cáng, tán tận lương tâm.

Đòi hỏi nhà nước VNCHXHCN chơi đảng hoàng, đúng luật, biết tự trọng và liêm sỉ thì cũng hoang tưởng như tin chủ nghĩa CS khoa học của ông Lê-nin vậy....”

Nói chung là chửi tới bến, phải không?

Nghe nói là bà đi [vi] “bị” CSVN cho lưu vong sang Pháp và lại tiếp tục sự nghiệp “chửi Đảng” cùng lúc viết và cho in quyển “Đỉnh Cao Chối Lợi” để ca tụng ông Hồ Chí Minh! Và theo một bài phỏng vấn của tên “kỳ giả đầu ruồi” Đinh Quang Anh Thái, thì hiện nay bà ta đang ở VN. Với những “phát hiện” trên thì chắc chắn cái mà bà nhà văn DTH gọi là “đỉnh cao chối lợi” chắc chắn sẽ phải trở thành “đỉnh cao cháy rụi”! Về chuyện này, nhà bình luận thời sự Tuệ Vân của điện báo Tâm Thức VN có ý kiến như sau:

“Một cách thực tế và khách quan thì bà DTH có thể đã tỉnh mộng, như nhiều người cán binh miền Bắc tỉnh mộng một thời gian sau khi ở miền Nam, nhưng không phải là ngày 30/4 hay những ngày tiếp sau đó. Sự tỉnh mộng này được diễn ra trong những bài viết của bà phê bình lãnh đạo và chế độ nhưng vẫn đầy giọng lưỡi của kẻ chiến thắng. Thành ra, tuy bà DTH có những chi tiết và nhận định xác đáng, nhưng cái thực tính nằm đằng sau của bà thì không thấy rõ. Và Tuệ Vân đã nghĩ như thế sau khi bà viết cuốn dã sử về HCM, ca ngợi và binh vực HCM một cách rõ ràng”.

Theo tôi, bà nhà văn Dương Thu Hương bằng mọi cách ca tụng ông HCM không có gì đáng trách, bởi vì đó là nhiệm vụ của bà ta!

Khốn nạn nhất vẫn là những ông bà nhà văn, nhà thơ, nhà chính trị miền Nam lại đi ca tụng “Bác” Hồ đẹp trai, có công đánh Tây, đuổi Mỹ thống nhất đất nước, kêu gọi mọi người đến Lãng để bái lạy “Bác” để nói với hôm nay và mai sau là chúng ta đã quên hết hận thù (sic!)

LÃO MÓC

*Nguồn: Internet eMail by **Nghiêm Nguyễn** chuyển*

*Đăng ngày Thứ Bảy, September 3, 2022
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*